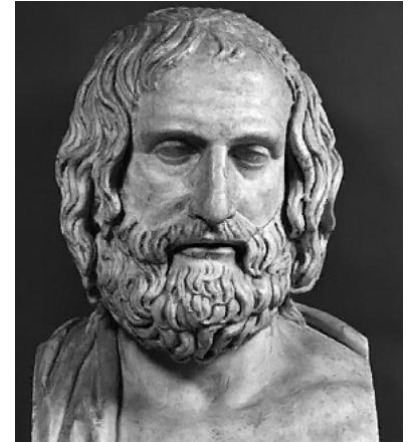

Anaxàgores, filòsof i astrònom (500-428 aC, Clazòmenes)

Anaxàgores de Clazòmenes va ser un filòsof grec natural de Clazòmenes (Àsia Menor).

El seu pare es deia Hegesibulos i li va deixar una propietat considerable que va repartir amb la família. Vers els vint anys, va anar a Atenes on va viure 30 anys. Fou mestre de Pèricles i també d'Aspàsia de Milet. Acusat d'impietat pels enemics d'aquest, fou processat i condemnat per afirmar que "el Sol és una mena de pedra incandescent" i fou condemnat a l'exili. Va anar a Lampsacos (Làmpsac), on va morir als 72 anys. Finalment, va ser enterrat amb honors.

El seu pensament bàsic és que "tot és en tot" i que en cada partícula material hi ha les propietats de cada cosa (doctrina coneguda com a homeomerics), idea que cal admetre si s'accepta la divisibilitat infinita. Fou el primer a imaginar un principi motor, infinit, intel·ligent i separat de la matèria, l'intel·lecte (nous), que identifica amb el principi d'animació i d'individualització de les coses que constitueixen l'ordre harmònic de l'univers; deia que, al començament, tot era una barreja d'innombrables llavors de totes les coses (homeomerics), sense cap qualitat concreta i en estat de repòs i que, per l'acció d'una ment infinita, pura i sense barreja, que coneix i governa totes les coses, s'inicia el procés de separació i producció de tot; explicà que els astres eren pedres incandescentes, formulà que la lluna rep la llum del sol i va explicar els eclipsis de Sol i de Lluna, i es va ocupar també de temes biològics i psicològics, com ara la sensibilitat.